

- * Færre tilskud til bl.a. erhvervsliv, organisationer og boligselskaber. (5 ud af 19,6 mia.)
Der er opført ca. 150 interesseorganisationer på finansloven, som modtager tilskud. Der er opført 8 mia. kr. i erhvervstilskud (ekskl. 13. mia. kr. fra EU til landbruget). Og endelig er de mange »socialdemokratisk« boligselskaber også på finansloven.
- * Flere og højere entreindtægter i kultursektoren. (1 mia. ud af 13 mia.)
Kulturlivet gives mange tilskud. Folk må selv betale en mere kostrigtig pris for, hvad museer, teatre osv. koster.
- * Besparede driftsudgifter ved privatiseringer. (2 mia.)
Når staten sælger en række institutioner (Statens Bilinspektion, Kort- og Matrikelstyrelsen, Danmarks Statistik med mange flere), giver det besparede driftsudgifter.
- * Udlicitering af flere offentlige opgaver. (1 mia.)
Når det offentlige udliciterer forskellige driftsopgaver, giver det en besparelse. Det offentlige beholder betalingen for servicen, men private løser selve opgaven i fri konkurrence. Det kan være alt fra rengøring til madlavning og vejarbejde. Besparelsen er på 30-35 pct. ved udliciteringer.
- * Større erhvervsbetaling for efteruddannelse af medarbejdere. (1 mia.)
Erhvervslivet skal selv overtage en større del af betalingen for efteruddannelse af deres medarbejdere. Til gengæld skal erhvervslivet have større indflydelse på, hvad der undervises i m.v.
- * Lavere offentlig lønudvikling som følge af skattelettelsen. (3 mia.)
Et af de væsentligste formål med at lave skattelettelser er at opnå en langsommere lønudvikling. Dette gælder selvfølgelig også i det offentlige.
- * Større grad af brugerbetaling for offentlig service. (2 mia.)
Mange af de »gratisydelse«, vi dagligt benytter, ville vi spare lidt på, hvis der var en lille smule brugerbetaling. Det giver mulighed for en besparelse på driftsudgifterne.
- * Begrænsning af orlovsordningerne. (1,5 mia.)
Orlovsordningerne udvikler sig med stor hast. Inden orlov bliver opfattet som en velerhvervet rettighed, må der sættes en bremse på væksten.

Disse besparelser er alle beskæftigelsesneutrale, hvilket vil sige, at ingen skal fyres. Besparelserne er kun et udpluk af de mange realistiske muligheder, der findes inden for det ca. 600 mia. kr. store offentlige budget.

Strategiske skattelettelser

Danskerne er ubestridt det mest skatteplagede folk i verden. Skattereformen, der blev vedtaget i 1993, og som fik virkning fra 1. januar 1994, giver ikke nogen egentlig nedsættelse af skatteniveauet. Nok bliver en række skatteprocenter ændret, men den nye bruttoskat og de mange ekstra miljøafgifter betyder, at langt de fleste danskere fortsat betaler verdens højeste skatter.

Men desværre er det en udbredt forestilling, at det høje skatetryk modsvares af meget høje indkomstoverførsler og »gratisydelse«, der tilnærmelsesvis udligner skattebelastningen. Det forudsættes således, at det, der betales i skat, kommer tilbage i form af offentlige tilskud. Det høje skattniveau påvirker således kun vort samlede indkomstniveau i et beskedent omfang.

Men en undersøgelse fra OECD (nov. 1992), der behandler forholdet mellem skat og indkomstoverførsler, punkterer denne myte totalt. En dansk lønmodtager har det suverænt laveste rådighedsbeløb i forhold til bruttoindtjeningen, hvis man sammeligner med de øvrige OECD-lande. Fremskridtspartiet har i adskillige år plæderet for lavere skatter. Det gør vi også i år. Men vore forslag til skattelettelser for 1995 er udformet med et særligt strategisk sigte, som både tager højde for den nuværende ledighedsudvikling og de langsigtede muligheder for at påvirke det omtalte adfærdsmønster, der i dag er forvredet af det høje skattniveau. Vi har derfor sammensat skattelettelserne på en sådan måde, at de tilgodeser en række kortsigtede såvel som langsigtede målsætninger.